

De euthanasiewens van Carla

‘De hersenbloeding was een geluk bij een ongeluk.’

Ans Konings (59) hielp haar zus met het schrijven van een wilsverklaring, maar betwijfelde of euthanasie ooit een optie zou worden. “Op basis van de ziekte van Alzheimer alleen zou het waarschijnlijk niet gelukt zijn; die hersenbloeding was achteraf gezien haar geluk.”

Zelf heeft Ans Konings al zo'n vijftien jaar een wilsverklaring en ze heeft drie anderen geholpen bij het schrijven van zo'n beschikking. “Ik weet inmiddels hoe het werkt en ben wel een beetje een schooljuffrouw-type. Mensen denken vaak dat ze euthanasie even snel kunnen regelen en denken soms ook heel makkelijk over een wilsverklaring, terwijl het allemaal heel nauw luistert. Een wilsverklaring moet slechts voor één uitleg vatbaar zijn. Plus: de arts en de SCEN-arts die de beslissing nemen, moeten duidelijk krijgen wie je bent en hoe je in het leven staat.”

“Mijn zus Carla was altijd heel zelfstandig. Een echte regelaar. In 2016 kreeg ze de diagnose alzheimer. Tijdens onze autoritjes was ze heel consistent: ze wilde niet zwaar dement in een verpleeghuis eindigen. Dat pad wilde ze absoluut niet bewandelen. Ik heb haar ervan doordrongen dat als ze euthanasie wilde ze in actie moest komen en haar geholpen met het schrijven van een wilsverklaring.”

‘Euthanasie was altijd iets voor later. Nu was haar wens acuut.’

Huisarts

“In haar wilsverklaring stond dat ze dood wilde als ze haar kinderen niet meer zou herkennen. Dat zei ze zo, dus dat heb ik zo opgeschreven, uiteraard. Het was háár wilsverklaring. Ik wist: als je je kinderen niet meer herkent ben je al ver heen. Mijn zwager dacht dat je euthanasie dan wel kon vergeten, waar hij waarschijnlijk ook gelijk in had. Ik wist dat het moeilijk kon worden vanwege de dementie, maar gunde haar de kans dat het wél zou lukken en niet geschoten is zeker mis. Mijn zwager en zus gingen regelmatig samen naar de huisarts en bespraken haar wensen. De huisarts zou Carla helpen als het zover was, verzekerde hij, een wilsverklaring was volgens hem helemaal niet nodig.

Carla en mijn zwager kenden de huisarts al jaren en vertrouwden hem volkomen. Mijn hele inspanning om samen met mijn zus een officiële wilsverklaring te produceren leek voor niets geweest. Ze heeft haar verklaring toentertijd niet ondertekend. Gelukkig had de arts wel aantekeningen van die gesprekken gemaakt, daar hebben we later profijt van gehad.”

Halfzijdig verlamd

“Mijn zus ging langzaam maar zeker achteruit en zoals vaak bij mensen die dementeren had ze dat zelf niet goed in de gaten. Dagbesteding vond ze bijvoorbeeld onzin; daar was ze nog veel te goed voor, dacht ze zelf. Ze kreeg last van apraxie. Kon opeens niet meer zo goed met mes en vork eten. En ze werd gek van de onrust in haar hoofd. Maar als je een rustige sfeer creëerde, raakte ze op haar gemak en konden we nog hele gesprekken voeren. Ze was op dat soort momenten zeker nog wilsbekwaam.”

“Dood wilde Carla toen nog niet; ze herkende haar kinderen nog en euthanasie was niet aan de orde. Dat veranderde toen ze in oktober vorig jaar een hersenbloeding kreeg. Ze raakte halfzijdig verlamd en kon geen kant meer op. Ze zag ook bijna niets meer. Ze lag in het ziekenhuis en wachtte daar op een plek in een verpleeghuis. Ze was ontroostbaar. Na een week drong het tot haar door in wat voor situatie ze beland was. Vanaf dat moment zei ze met grote regelmaat: ‘Zo wil ik niet leven’. Toen zijn we als familie in actie gekomen.”

Onverbiddeijk

“De huisarts liet het afweten; hij twijfelde aan haar wilsbekwaamheid. Ik schakelde met medeweten van mijn zwager en de kinderen Expertisecentrum Euthanasie in. Met heel veel moeite, want Carla was verlamd aan de hand waarmee ze schreef, heeft ze haar wilsverklaring toen alsnog ondertekend. We hebben dat allemaal op video vastgelegd. Sowieso hebben we heel veel gefilmd. Want we waren als de dood dat als de alzheimer erger werd ze niet meer wilsbekwaam zou zijn. We wilden aan de buitenwacht [Lees verder op pagina 2 >](#)

‘Ik ben opgelucht dat de wens van mijn zus vervuld is.’

> *vervolg interview* laten zien dat haar doodswens onverbiddelijk was." Die filmpjes hebben het euthanasieverzoek bij het expertisecentrum en de SCEN-arts ondersteund, is de overtuiging van Ans. "Ik weet zeker dat die beelden geholpen hebben bij de beslissing om euthanasie te verlenen. Mijn zus wilde dood. Ze was door die hersenbloeding fysiek totaal afhankelijk geworden. Ze kon niet meer lezen. Niet meer schrijven. Ook televisiekijken lukte niet meer. Ze vond die afhankelijkheid een drama en dat triggerde haar euthanasiewens. Vóór haar hersenbloeding was euthanasie altijd iets voor later. Voor de toekomst. Nu was haar wens acuut."

Wilsbekwaam
 "Eigenlijk is die hersenbloeding een geluk bij een ongeluk geweest", stelt Konings. "Ik denk dat op basis van haar wilsverklaring de euthanasie bij alleen alzheimer zeer waarschijnlijk niet was uitgevoerd. Als ze haar kinderen niet meer had herkend - wat voor haar de grens was die ze niet wilde passeren - was ze vermoedelijk niet meer wilsbekwaam geweest en dan zijn er niet meer zoveel artsen die een euthanasieverzoek willen uitvoeren. Ik mis mijn zus, maar ben opgelucht dat haar diepe wens vervuld is..."

Ans helpt VvEE vrienden werven.

Ans Konings figureert op dit moment in een wervingscampagne van de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie (VvEE). Ze is bijvoorbeeld te zien in advertenties in *Plus Magazine* en de *VPRO-gids*. "Dankzij de VvEE kan het expertisecentrum huisartsen en medisch specialisten nascholing aanbieden over euthanasiezorg. Dat is belangrijk. Ik hoop dat als ik een actueel euthanasieverzoek heb, mijn eigen huisarts ook in staat is om mij te helpen. Als ik kan bijdragen om de informatie die daarvoor nodig is bij hem en andere huisartsen te krijgen, doe ik dat."

Uw steun is onmisbaar

Expertisecentrum Euthanasie onderzoekt hulpmiddelen voor patiënten die al hun eigen levensdoel verloren hebben. Als het verzoek aan de wettelijke eisen voldoet, verlenen teams, bestaande uit een arts en een verpleegkundige, euthanasie. Zorgvuldig en zorgzaam.

Het expertisecentrum vervult ook een belangrijke rol als kenniscentrum voor artsen en medisch specialisten die het euthanasieverzoek van hun patiënt zelf oppakken kunnen en berecht voor advies en/of begeleiding. Steeds meer artsen maken hier gebruik van. Dat is goed nieuws, want euthanasie hoort in de eerste plaats thuis bij de eigen behandelbaar met wie de patiënt vaak al een lange relatie heeft.

Op basis van jarenlange ervaring met veel complexe gevallen, zoals dementie, psychische ziekte of een stapeling van ouderdomsaandoeningen, heeft het expertisecentrum een team van artsen ontwikkeld door de zorgverzekering, als andere werkvormen zijn alleen mogelijk dankzij de donatie van de Stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie. Het is het werk van het expertisecentrum om patiënten te helpen die niet meer wilsbekwaam zijn.

Als vriend ontsluit u mogelijkheden voor informatie en ondersteuning voor patiënten en hun naasten. Ook krijgt u elke twee jaar de kans om mee te praten met de Hoge Raad. Het is het werk van het expertisecentrum om patiënten te helpen die niet meer wilsbekwaam zijn.

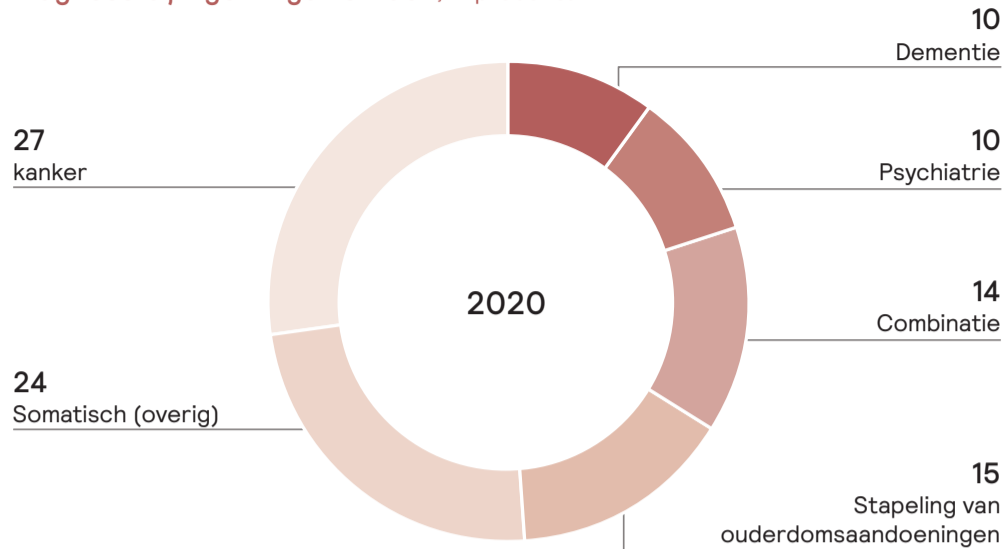
Word ook vriend van Expertisecentrum Euthanasie

020 691 26 21 (maandag t/m vrijdag vóór de sluiting) of mail u een aanvraagformulier toe met de QR code hier naast (ook bereikbaar via de QR code hier naast).

vrienden van expertisecentrum euthanasie

Een op de tien ingewilligde verzoeken betreft dementie

Diagnose bij ingewilligd verzoek, in procenten

Standpunt Expertisecentrum Euthanasie

Wat is het belang van een wilsverklaring?

De wilsverklaring geeft inzicht in hoe de hulpvrager bij het opschrijven van de wilsverklaring dacht over euthanasie en het lijden dat voor hem of haar ondraaglijk is. Daarnaast is het een nuttig instrument om aan te tonen dat een euthanasiewens al langer bestaat en biedt het een handvat om met arts en naasten te praten over het levenseinde. In 2020 oordeelde de Hoge Raad dat een schriftelijke wilsverklaring in de plaats kan komen van een mondeling

euthanasieverzoek. De wilsverklaring is echter geen vrijbrief voor euthanasie. De arts bepaalt of hij of zij het verzoek kan honoreren, waarbij hij of zij niet alleen tot de overtuiging moet komen dat het gaat om een vrijwillig en weloverwogen verzoek, maar ook aan de andere zorgvuldigheidseisen moet voldoen. Vorig jaar heeft het expertisecentrum het euthanasieverzoek van twee wilsbekwame patiënten ingewilligd.

Vraag & Antwoord

Mijn moeder woont in Spanje; kan zij terecht bij het expertisecentrum?

Om te bepalen of een verzoek aan de wettelijke eisen voldoet, is gedegen onderzoek vereist. Dit onderzoek begint met het bestuderen van medische dossiers. Relevante medische informatie dient door uw moeder aan ons ter beschikking te worden gesteld in het Nederlands, Engels, Frans, Duits, Italiaans of Spaans. Hierna moeten meerdere gesprekken met uw moeder plaatsvinden. Vanwege de aard van deze gesprekken is een goede beheersing

van het Nederlands of Engels essentieel. Tijdens het onderzoek zal uw moeder zich in Nederland moeten vestigen, zodat onze ambulante teams haar kunnen bezoeken. Expertisecentrum Euthanasie heeft geen medische voorzieningen. Als uw moeder medische zorg of hulp nodig heeft, moet zij deze zelf regelen. Heeft uw moeder geen Nederlandse zorgverzekering? Dan zijn ook de kosten van de hulpverlening door het expertisecentrum voor haar rekening.

Hoe groot is mijn kans op euthanasie?

Afgelopen jaren is gebleken dat Expertisecentrum Euthanasie ongeveer een derde van alle verzoeken kan inwilligen. Een derde moeten we afwijzen, omdat onze artsen met dit verzoek niet aan alle eisen van de wet kunnen voldoen. En nog eens een derde komt niet tot euthanasie, omdat

de patiënt al overlijdt voordat het verzoek is onderzocht, niet meewerkt aan het opvragen van gegevens of het verzoek intrekt. Terminale kankerpatiënten zien hun verzoek vaker gehonoreerd dan psychiatrische patiënten en mensen met dementie.

Heeft u ook een vraag voor Expertisecentrum Euthanasie?

Mail vrienden@expertisecentrum euthanasie.nl.

U krijgt altijd persoonlijk antwoord en mogelijk staat uw vraag de volgende keer (geanonimiseerd) in deze rubriek.

Column

Leef mee met Willeke Stadtman, arts bij Expertisecentrum Euthanasie.

Breekbaar

Ik was alleen, het was een verkennend gesprek. Ik stond voor de deur en ik zag haar gluren.

Klein wijffie, negenentachtig, mooie kleurige rok. Ik moest vooral gaan zitten, misschien wilde ik iets drinken? Ze zat tegenover me. Ik op de rode leren bank pal naast een overladen boekenkast met titels die ik zelf ook in de kast had staan. Alles aan haar bewoog. De spanning hing als een loden lap in de kamer. Ze struikelde bijkans over haar woorden in de angst dat ik haar niet zou verstaan. Het natte badpakje met die hand erin, de vader die nuchter een beest was, en als hij beschonken was de duivel. De jong overleden moeder, haar jongere broertje dat voor de trein ging, haar zoon die tweemaal sprong en haar andere zoon die ook sprong maar overleefde. Vijf zinnen.

Handen wringend. Bang voor alles. Voor de vader die uit een meertje prijst, terwijl zij en haar broertje en zusje proberen hem met stokken eronder te houden. Haar leven lang worstelde ze met demonen, de beschermende factor was haar man die haar oprecht liefhad. Ik dacht aan een chronische posttraumatische stressstoornis. Lichamelijk

mankeerde ze niets. Verpleegkundige Edith en ik konden als team verder toon de psychiater de diagnose bevestigde. Ze was bang. Voor spinnen. Voor hoog. Voor laag. Ze was bang dat ik zou verongelukken. Op weg naar haar. Ze schaamde zich voor wie ze was. Alsof iedereen die hand in dat badpakje had gezien. Hoe ze had gefaald omdat haar zonen gesprongen waren, allebei. Edith en ik, we voelden ons klein. Soms is het leed te groot. Zoals ze daar zat, gespannen als een veer, breekbaar. Bijna stuk. Tijdens de laatste twee gesprekken zat ze naast haar zoon, die haar voor het eerst knuffelde.

Soms is het leed te groot.

De ochtend van de euthanasie genoot ze. Iedereen was er. Haar 87-jarige broer uit de Verenigde Staten, haar zusje, haar vriendinnen, haar zoon. En nog kon ze zich niet voorstellen dat mensen van haar hielden. Ze lag op de rode bank, haar zoon hield haar hand vast, zij sprak tegen hem tot er geen woorden meer waren.

Even mailen met...

Brenda Ott

Als huisarts en kaderarts ouderengeneeskunde houdt Brenda Ott zich veel bezig met het levenseinde. De proactieve zorgplanning in Nederland moet beter, vindt ze.

“Het artikel *Gun patiënt zijn einde*, geschreven door een ambulancechauffeur, raakte mij jaren geleden in het hart. Ik werd me bewust van het belang van het voeren van een gesprek met mijn patiënten over hun behandelwensen en het belang om zo'n gesprek proactief te voeren. Bijvoorbeeld tijdens visites die ik bracht aan kwetsbare ouderen. Het viel me op hoe fijn deze ouderen het vonden als ik erover begon. Maar ik merkte ook hoe nuttig het was om als huisarts te weten wat voor iemand belangrijk is en wat de wensen zijn met betrekking tot het levenseinde. Ook stel ik de vraag: “Wie mag er voor u spreken als u het niet meer kunt?”.

Wie spreekt er voor u als u het niet meer kunt?

Het is voor (huis)artsen belangrijk om te weten wie de wettelijk vertegenwoordiger is en om die gegevens ook vast te leggen in het medische dossier. Ik stimuleer mensen om hun wensen te bespreken met hun naasten. Ook met patiënten die een beginnende dementie hebben voer ik gesprekken over hun behandelwensen. Het gaat erom dat je dingen bespreekt en vastlegt voor het moment dat je niet meer zelf ter zake wilsbekwaam bent. Inmiddels maken steeds meer zeventigplussers in mijn praktijk een afspraak voor een gesprek over behandelwensen. Ter voorbereiding raad ik ze de webpagina www.thuisarts.nl/keuzehulp/verken-uw-wensen-voor-zorg-en-behandeling aan. Mensen schromen vaak een afspraak te maken omdat ze denken dat wij huisartsen het zo al druk hebben. Maar omdat begeleiding bij sterven een belangrijke taak voor ons is, hechten wij veel waarde aan deze gesprekken over het levenseinde.”

Opgevangen

‘Wat doe je eigenlijk als je weet dat je straks of morgen gaat sterven?’

Sander de Hosson
Longarts

‘Als laatste houvast is er de hoop op geen toekomst.’

Loesje

‘Liggen er ook artsen wakker van euthanasie weigeren?’

Menno Oosterhof
Psychiater

‘Hebben het leven in onderling overleg zelfstandig verlaten.’

Rouwadvertentie Jan en Joop Ekelmans

‘Elk euthanasieverzoek is een moreel en juridisch dilemma.’

Jenne Wielenga
Arts bij Expertisecentrum Euthanasie

Kit Vanmechelen is een van de zeven psychiaters van het expertisecentrum: “Trajecten duren maanden, niet zelden jaren”.

Wervings- en bewustwordingscampagne psychiatrie

Waarom werkt Kit Vanmechelen voor het expertisecentrum?

Om de wachttijd voor patiënten met psychisch lijden te verminderen is Expertisecentrum Euthanasie een wervings- en bewustwordingscampagne in medische tijdschriften gestart. In een van de advertenties vertelt Kit Vanmechelen (57) waarom zij voor Expertisecentrum Euthanasie werkt. “Praten over wat iemand het meest bezighoudt, daarvoor ben ik psychiater geworden.”

Van collega's hoort ze vaak: Poeh, euthanasiezorg als structurele klus, dat is toch emotioneel niet vol te houden? Daar vergissen ze zich in, zegt Kit Vanmechelen. “Het is niet gemakkelijk, maar het geeft ook energie, omdat een euthanasietraject altijd een mooi, waardevol en heel intiem proces is. Daarom doe ik dit werk graag. Ik ben ook consulent. Laatst heb ik een huisarts geholpen met een euthanasieverzoek van een psychiatrisch patiënt die in de GGZ geen gehoor vond. Op een zeker moment besloot de huisarts om het

zelf te doen, met steun en begeleiding van Expertisecentrum Euthanasie.”

Context

“Het expertisecentrum heeft de euthanasiezorg goed georganiseerd, met interventies en multidisciplinair overleggen. Ik kan altijd terecht bij mijn collega's en met mijn patiënten kan ik zo lang en zo vaak als ik wil praten over dat wat hen het meest bezighoudt. Trajecten duren maanden, niet zelden jaren. Ik vind het een uitdaging om tot iets te komen waarbij een heel aantal mensen – de huisarts, behandelaars,

‘Een mooi, waardevol en heel intiem proces.’

familieleden – het proces mee kunnen lopen en er uiteindelijk vrede mee hebben. Als dat lukt, en dat is vaak het geval, word ik daar heel blij van. Ik verleen geen euthanasie aan iemand wiens context ik niet goed heb leren kennen.”

Meer collega's voor Kit

De wervings- en bewustwordingscampagne psychiatrie wordt mogelijk gemaakt door de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie (VvEE). De campagne, die onderdeel uitmaakt van het *Plan van aanpak wachtlijst psychiatrie*, bestaat uit advertenties en advertorials in medische tijdschriften zoals het vakblad *De Psychiater*. Behalve psychiaters werven, wil het expertisecentrum de bewustwording onder behandelaren vergroten. Veel psychiaters zijn onbekend met het werk van Expertisecentrum Euthanasie. Ze weten bijvoorbeeld niet dat ze er ook terecht kunnen voor advies en begeleiding. Het expertisecentrum ziet de samenwerking met

Veel psychiaters zijn onbekend met het werk van het centrum.

psychiaters en GGZ-instellingen als prioriteit. Doel: meer verzoeken worden door de eigen behandelaar, binnen de instelling, opgepakt, indien gewenst met begeleiding van het expertisecentrum.

Cruciaal

Vorig jaar ontving het expertisecentrum 708 euthanasieverzoeken van hulpvragers met een psychische

stoornis en werd 88 keer euthanasie op basis van psychiatrie verleend. Expertisecentrum Euthanasie heeft een tekort aan psychiaters; hierdoor is de wachttijd voor hulpvragers met een psychische stoornis opgelopen tot twee jaar.

Uit de dossierstudie psychiatrie van Expertisecentrum Euthanasie blijkt dat het in behandeling nemen van euthanasieverzoeken patiënten vaak aanknopingspunten geeft om toch voor het leven te kunnen kiezen. Bewustwording onder GGZ-behandelaren over de meerwaarde van het open gesprek over de euthanasiewens is cruciaal.

Inschrijving gestart

Webinar 'Euthanasie bij psychiatrie'

Als deze editie van de nieuwsbrief bij u wordt bezorgd, in de brievenbus of in uw mailbox, kunt u zich nog inschrijven voor het nieuwe webinar 'Euthanasie bij psychiatrie' op vrijdag 26 november 2021. Ook durven we weer voorzichtig te denken aan een 'echte' vriendenbijeenkomst in het voorjaar van 2022.

De precieze datum voor deze fysieke vriendenbijeenkomst laten we u tijdig weten. We kijken er heel erg naar uit om u te zien. Of dat in het voorjaar ook daadwerkelijk lukt, is uiteraard afhankelijk van de coronamaatregelen die op dat moment gelden. Wordt u graag via e-mail op de hoogte gehouden van bijeenkomsten en webinars? Geef dan uw e-mailadres door via vrienden@expertisecentrum euthanasie.nl.

De laatste fysieke vriendenbijeenkomst was op vrijdag 14 februari 2020, zo'n anderhalf jaar geleden. In de tussentijd

hebben we digitaal contact gehouden. In 2021 zijn vier webinars met verschillende thema's georganiseerd: Euthanasie bij dementie (5 maart); Euthanasie bij een stapeling van ouderdomsaandoeningen (9 april); Euthanasie bij dementie (22 oktober) en Euthanasie bij psychiatrie (11 november). Deze digitale vriendenbijeenkomsten werden druk bezocht en zeer gewaardeerd. Heeft u een webinar gemist? Geen nood; u kunt de uitzendingen hier terugkijken: expertisecentrum euthanasie.nl/webinars.

Consulent euthanasie in de schijnwerpers

Om het consulentenwerk van Expertisecentrum Euthanasie onder de aandacht te brengen van huisartsen en medisch specialisten is het boekje *U staat er niet alleen voor* gemaakt. Hierin vertellen vijftien zorgprofessionals over hun ervaringen met de consulent. Er zijn 33.000 exemplaren gedrukt, waarvan er eind oktober 29.000 met Medisch Contact, hét artsenvakblad van Nederland, werden meegezonden. Doel: meer (huis)artsen die euthanasietrajecten zelf oppakken, desgewenst met advies of begeleiding van een van de zestien consulenten van Expertisecentrum Euthanasie. De meeste patiënten worden immers het liefst door hun eigen behandelaar geholpen, die hij of zij vaak al jaren kent. Uitgave en verspreiding van *U staat er niet alleen voor* zijn mogelijk gemaakt door de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie.

Digitale nascholing van start

Ook nascholing van huisartsen wordt door het expertisecentrum verzorgd. Op basis van jarenlange ervaring met veelal complexe casuïstiek zijn verschillende scholingsmodules ontwikkeld. De module 'Euthanasie in de praktijk' is recent gedigitaliseerd, zodat Expertisecentrum Euthanasie meer artsen kan bereiken. Afgelopen oktober vond de eerste online

nascholing plaats. Uit de reacties blijkt dat het gelukt is om een waardevolle en vooral veilige omgeving te creëren waar ervaringen en meningen met elkaar gedeeld kunnen worden. Deze nascholing is met een 8 beoordeeld. Ook de nascholing voor artsen wordt gefinancierd door de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie.

Vrienden voor het leven

Met uw hulp kan Expertisecentrum Euthanasie:

- De continuïteit van euthanasiezorg garanderen
- Interne ontwikkelingen van Expertisecentrum Euthanasie ondersteunen
- (Huis)artsen begeleiden bij euthanasietrajecten
- Nascholing voor (huis)artsen aanbieden
- Wetenschappelijk onderzoek doen
- Voortdurend werken aan maximale zorgvuldigheid
- Kennis over euthanasie en levenseinde bij vrienden versterken

Als vriend ontvangt u uitnodigingen voor vriendenbijeenkomsten en webinars met actuele thema's. Ook krijgt u drie keer per jaar de nieuwsbrief *Vrienden voor het Leven* toegestuurd, met nieuws en informatie over onze euthanasiezorg en ontwikkelingen van Expertisecentrum Euthanasie.

Ja, ik word vriend.

Ik steun Expertisecentrum Euthanasie met

€ 10,- € 25,- € 50,-

een ander bedrag namelijk: € _____

Per maand Per kwartaal Per half jaar Per jaar

Mijn gegevens

de heer mevrouw

Voorletters _____

Achternaam _____

Adres _____

Postcode _____

Woonplaats _____

Telefoon _____

E-mail _____

Geboortedatum _____

Ja, ik ontvang graag drie keer per jaar de vriendennieuwsbrief met nieuws en informatie over het werk van Expertisecentrum Euthanasie.

via de post digitaal (s.v.p. aanvinken)

Ik machtig de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie om bovengenoemd bedrag af te schrijven van mijn bankrekening.

Bank _____

Rekeningnummer (IBAN) _____

Datum _____

Handtekening _____

Door ondertekening van dit formulier geeft u toestemming aan de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie om doorlopende incasso-opdrachten te sturen naar uw bank om een bedrag van uw rekening af te schrijven en aan uw bank om doorlopend een bedrag van uw rekening af te schrijven overeenkomstig de opdracht van de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie. U ontvangt een schriftelijke bevestiging. Dit formulier kunt u ook in een gesloten envelop verzenden; ook dan is een postzegel niet nodig. Wij vinden uw privacy belangrijk. Meer informatie leest u hierover op expertisecentrum euthanasie.nl/privacyverklaring.

Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie
Antwoordnummer 286
1800 VB Alkmaar

Colofon

No. 9, winter 2021

'Vrienden voor het leven' is een uitgave van de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie. De nieuwsbrief verschijnt drie keer per jaar (papier en digitaal). Donateurs ontvangen de nieuwsbrief gratis.

Stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie (VVEE)
Antwoordnummer 286, 1800 VB Alkmaar
070 891 26 21 (ma t/m vrij van 8.30 tot 17.00 uur)
vrienden@expertisecentrum euthanasie.nl
expertisecentrum euthanasie.nl/vrienden

Redactie Elke Swart
Aan dit nummer werkten mee:
Willeke Stadtman, Marloes Elings
Fotografie Martijn Beekman, Ton Toemen
Vormgeving Studio Het Mes
Drukwerk en verzending MEO

Copyright
Teksten uit deze nieuwsbrief mogen uitsluitend na schriftelijke toestemming van de redactie worden overgenomen.